

[Krag.]

først og fremmest ved Nedsættelse af Skatten paa fast Ejendom, melder sig med uimodstaaelig Styrke. Beskæftigelsesproblemet — ja, det har som Konsekvens af Misforholdet mellem Produktionspris og Købeevne antaget katastrofale Dimensioner, et Misforhold, der, som jeg nævnte, stærkt er øget ved Reallønnens Stigning trods Kronefaldet.

Og dog sætter Regeringen stadig Kikkerten for det blinde Øje. Regeringen lader, som om den ikke ved, i hvilken Grad Kommunernes Økonomi er anspændt, næsten ud over den yderste Grænse. I Kommunerne — og det gælder ikke blot Sogne-, men ogsaa Amtskommuner — gaar Skatterne meget langsomt for ikke at sige slet ikke ind. Adskillige af Landets Kommuner er allerede ude af Stand til eller har i hvert Tilfælde overordentligt store Vanskeligheder med at tilvejebringe de fornødne Midler til Afholdelse af sociale Ydelser og til Betaling af Lønninger. Laanemulighederne — ja, de er jo ikke til Stede. Kreditnøden præger i stigende Grad vort Samfund, ikke mindst som Følge af den Mistillid, der fylder alle Erhverv under det nuværende Styre. Ikke en Gang Kommunerne nyder længere Tillid i Pengeinstitutterne, som for øvrigt heller ikke har Midler til Udlaan paa langt Sigt. Her er ogsaa en Opgave i Forbindelse med Statens Stilling til Nationalbanken, som det bliver nødvendigt at optage til Løsning. Og dog fortsætter Regeringen, som om der slet ingen Røvere var i den grønne Skov. Statskassen er tom. Vi staar i Dag med et Overtræk i Nationalbanken paa ca. 60 Mill. Kr.

Forud for Landstingsvalget oplevede vi det hidtil ukendte, at Statsregnskabet for 1931—32 offentliggjordes med et Overskud paa 88 000 Kr., som det aabenbart var den højtærede Finansminister særdeles magtpaaliggende paa det givne Tidspunkt at faa proklameret. Naa, nu var disse 88 000 Kr. et Overskud paa en Balance paa 332½ Mill. Kr., saa noget væsentligt var det jo ikke, men det var da i hvert Tilfælde et Udtryk for, at Ligevægten var holdt. Men med en Balancesum, som nu og i lang Fremtid staar i skærende Misforhold til Samfundets økonomiske Styrke, og som ganske sikkert aldrig mere kan bæres; hvis Udgiftsbudgetterne bliver staaende, bliver Konsekvensen uoverskuelig. Udgifterne maa væsentligt reduceres, men hertil er der jo desværre ikke taget Skridt. Vel er Statsgælden i Løbet af forrige Regnskabsaar, 1931—32, nedbragt med 25 Mill. Kr., men samtidig var Kassebeholdningen

den 31. Marts 1932 dalet med 40 Mill. Kr., saaledes at man kan sige, at vi gik ud af forrige Finansaar med Bunden skrabet. De 14,7 Mill. Kr.s budgetterede Overskud paa indeværende Finansaar er jo allerede for flere Maaneder siden, ja, de var det saa at sige i det Øjeblik, Finansloven for indeværende Aar blev vedtaget, blevet til et Underskud paa mindst 20 Mill. Kr., og dette Underskud vil jo blive væsentlig forstørret paa Grund af, at baade Indtægten af Formue-, Indtægts- og Forbrugsskatter svigter i langt stærkere Grad end forudsat, og ogsaa paa Grund af, at Statsbanerne allerede i det første Halvaar af 1932—33 har givet 7 Mill. Kr. mindre end i det tilsvarende Halvaar i Fjor, medens man jo for hele Aaret 1932—33 kun har regnet med 1 Mill. Kr. mindre Indkomst for Statsbanerne end i Fjor. Der er heller ikke fjerneste Tvivl om, at Arbejdsløshedsudgifterne i indeværende Finansaar vil vise en langt større Stigning, end der er regnet med. Jeg føjer til, at Udgifterne som Følge af forrige Aars Kriseforlig, Udgifter paa nogle og 80 Mill. Kr., jo er sikre nok.

Men hvorledes tror den højtærede Finansminister, det gaar med Indtægterne, baade dem, som regnes at komme ind ad direkte Vej, men ogsaa og ganske særlig dem, man forventer at faa ad indirekte Vej? Thi naar man betæmker Regeringens gennem hele Forsommeren og helt frem til omkring September fortsatte haardhændede Importreguleringspolitik overfor saa at sige alle Varegrupper med det Formaal at holde Kronen i en Kurs, som kun lidet stemmede med Hensynet til indre økonomiske Tilstande, og som stærkt øgede Vanskelighederne for at leve og virke her i dette Land, saa maa man regne med væsentligt formindskede Forbrugsafgifter, baade ordinære og ekstraordinære, end man havde regnet med ved Dækningsforslagene, der knyttedes til Kriseforliget.

Og hvad det foreliggende Finanslovsforslag angaar, sagde det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen jo nok, at inden længe — det plejer jo at være kort efter Jul — vil vi faa Finanslovsforslaget til anden Behandling, og saa kan vi med større Sikkerhed drøfte den økonomiske Situation og det finansielle Billede, som dette Finanslovsforslag frembyder, men der er dog Anledning til at sige, at den Balance paa ca. 300 Mill. Kr., som Finanslovsforslaget var Udtryk for, er et Fantasifoster og intet som helst andet; men Hensigten er jo aabenbar.

Jeg skal slet ikke gaa i Enkeltheder, men